

יוסי פאר:

„לא מפחידים אותי אנשים לא־ישרים!“

השבוע פגשתי את יוסי פאר, בן 35, סגן־אלוף (מיל') שהשתחרר מצה"ל לפני שנה, אחרי 16 שנות־שרות בתפקידי־פיקוד. יוסי הוא יליד הארץ, גרוש, ובצעירותו קיבל חינוך דתי. מה עושה בחור כזה כמס' 3 ברשימתו של פלאטו־שרון? האם הוא תמך בפלאטו־שרון גם בפעם שעברה? בפעם הקודמת הצבעתי לתל"ם, וכפעם שלפני זה הצבעתי למפר"ל.

● **אז תסביר לי איך מהמסר"ל, דרך תל"ם, אתה מגיע רווקא לפלאטו־שרון.**

יש לי משיכה לאנשים מיוחדים. עסקתי באירגון ערבי־ראיונות והתגלגלתי לביתו של סמי (פלאטו־שרון) כדי להזמין אותו להופיע אצלי. שוחחנו זמן־מה, ואחרי יומיים מצאתי את עצמי מס' 3 ברשימה שלו וגם מזכיר כללי של המפלגה.

● **זה נשמע הכיפחות רציני שאפשר.**

למה לא רציני? הוא חיפש מישהו עם רקורד — ציבורי, פוליטי או צבאי. לי יש רקורד צבאי.

● **טוב, נניח, הוא מצא מה שהוא חישש. מה אתה מצאת אצלו?**

יש לי נטיות פוליטיות. עשיתי חישוב מהיר, והתברר לי שבכל מפלגה אחרת, עד שהיה מגיע תורי להשמיע את דבריי, היה לי כבר זקן ארוך ולבן לגמרי.

● **כלומר, אתה רוצה כיסא, ולא בליכך איכסת לך למי הוא שייך.**

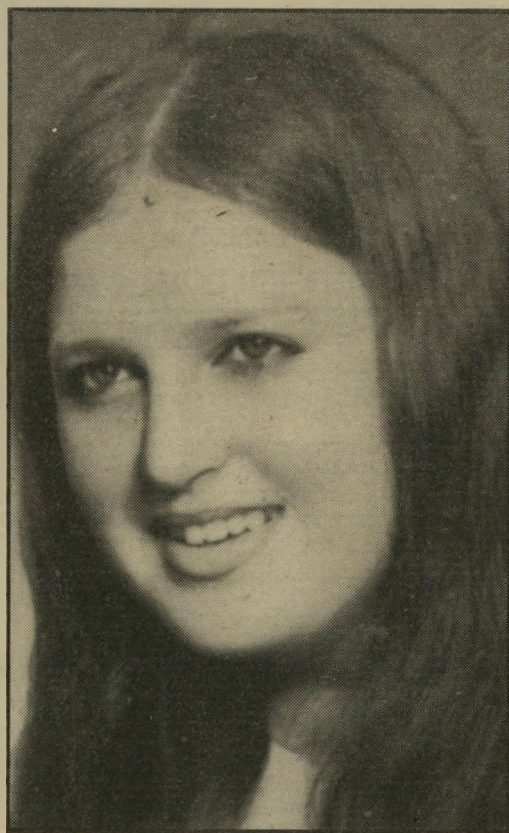
תיראי, לפלאטו אין מצע איריאולוגי, כך שאין לי בעיה של הדרות איריאולוגיות. בכעיות חוץ וביטחון ממילא יקבעו את הליכוד או המערך. אבל המצע החברתי של פלאטו הוא מאוד לרוחי, כי הייתי שותף לתיכנונו ולכתיבתו.

● **לא הפחידו אותך הסיפורים שהאיש לא לגמרי ישר?**

באופן עקרוני, לא מפחידים אותי אנשים לא ישרים, וחוז מש לי אין הוכחה שהוא לא־ישר.

● **מה הסכויים שלך להיכנס לכנסת?**

אנחנו עובדים על שלושה מנדטים. אבל גם אם סמי ייכנס לבדו, זו הצלחה בשבילי, כי אני מזכיר המפלגה.

מרים עמיאל:

„אם תיפול ממשלת הליכוד — אני אשתוק!“

ככל שמתקרב ה־23 ביולי עולה המתח בין תומכי המפלגות השונות. מה שקורה בין סמי ריבלין לבין הגוש החיוור הוא כמעט אלגנטי לעומת מה שקורה בתוך בתיהם של זוגות שכל אחד מהם תומך במפלגה אחרת. ככה זה גם בביתה של מרים עמיאל מירושלים. היא תומכת במערך ובעלה הוא ליכודניק שרוף.

אנחנו כל היום צועקים האחד על השני. ברור לשנינו שאף אחד לא ישכנע את השני, ובכל זאת קשה להתאפק, כשאת רואה שבעלך לא מבין כלום. אני מביאה לו עשרות דוגמות על מה שעשה הליכוד כמשך שבע שנות שילטונו — והוא מתעלם. יש להם בעיה, לאנשים האלה. אין להם האומץ להגיד שטעו. אמרתי לו שאפילו בגין הורה שהוא טעה (ברוך שלו), ואפילו מזה הוא לא משתכנע.

● **איך אתם גומרים את המריבות, אם בכלל?**

כשאני מתעייפת ורוצה להפסיק לריב ולצעוק, אני רק אומרת את דעתי על אריק שרון. אחרי זה יש שקט, כי בעלי מתמוטט.

● **תמיד היו ביניכם מריבות בעניינים פוליטיים?**

תמיד היתה אי־הסכמה, אבל ככל שהבחירות מתקרבות, אי־ההסכמה הופכת למשהו קשה וקולני מאוד. אני לפחות יכולה להגיד על עצמי שאינני פנאטית. אחרי יום־הכיפורים חשבת, באמת, שצריך להעניש את המערך. אפילו עברתי בהתנדבות בשביל הליכוד.

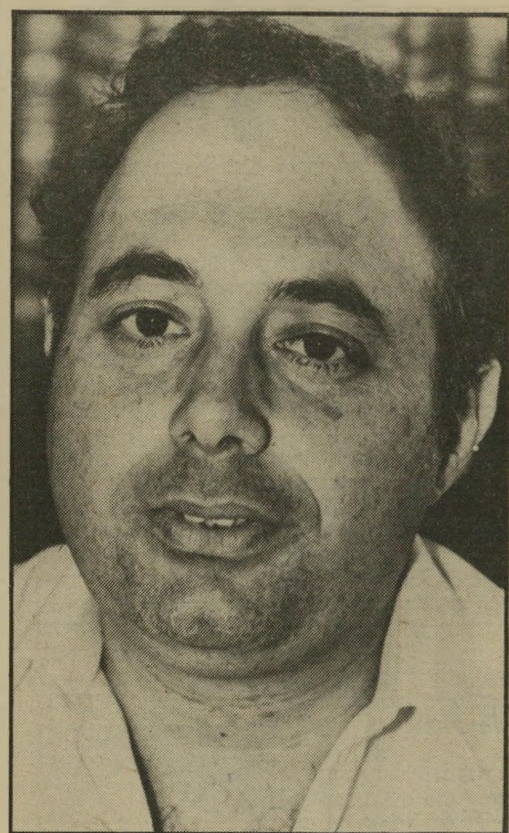
אבל היום ראיתי מה זה ליכוד ומה הוא יודע לעשות. אי־אפשר להגיד שלא נתנו להם צ'אנס, אבל עוד צ'אנס — זה מסוכן מיד. רק צריך להסתכל מסביב ולראות מה הם עשו לארץ הזאת.

● **במי תומכים שאר בני־ההמשפחה, ילדיכם למשל?**

הילדים שלנו עוד קטנים והם תומכים במי שנתון להם יותר חולצות או כובעים. אבל אחי גם הוא ליכודניק שרוף. הוא היה שנים בצבא־הקבע, אבל עזב, כי נמאס לו מלבנון. ואחרי שהוא אומר כפה מלא שנמאס לו מלבנון, הוא הולך ומצביע לליכוד. מה כבר אפשר להגיד לו?

● **את חושבת שאחרי הבחירות יחזור השקט למישפחה שלכם?**

אני מוכנה להתחייב כאן, שאם תיפול ממשלת הליכוד — אני לא אתווכח יותר על כלום.

פנחס רובין:

„החוק הזה דופק את המדינה על־חשבון האזרח!“

בענייני כלכלה אפילו הליכוד יכול לשכנע אותי. הנה הבטיחו לי שלעולם לא יפגעו בחסכוניות שלי, אם במיקרה אצליח לחסוך משהו. האמנם לעולם, או שאין שום בעיה לחוק חוק שיבטל את החוק להגנת החסכוניות? שאלתי את המישפטן פנחס רובין, מרכז ועדת הכלכלה והמיסוי בלישכת עורכי־הדין.

אפשר יהיה לבטל את החוק רק ברוב של 61 חברי־כנסת שיצביעו על שינויו, אבל במצב הפוליטי של היום, לא יהיה קל לאסוף את הקולות האלה.

● **כלומר, לפי דעתך החוק הזה יחזיק לעד?**

מזה בריוק אני מפחד. החוק הזה „דופק“ את המדינה על חשבון האזרח. אין לי ספק שהוא לא יוכל להחזיק לטווח ארוך. המדינה הכניסה את עצמה למצב בלתי־נסבל. הדרך היחידה כדי להשאיר מרחבי־מחיה לממשלה, שלא על דרך תיקון החוק, היא בלכידת הכספים שמשתחררים מתוכניות־חיסכון. במילים אחרות — ביום שתשחרר תוכנית־חיסכון, ממש כאותו יום יגידו שהכספים האלה חייבים במס.

● **אז החוק טוב, או לא טוב?**

הבעיה שלו שהוא טוב מכדי שיחזיק מעמד.